

[Aksel Larsen.]

og i deres Udenrigsministerier. Det er dette, der gør mig saa betænkelig. For naar Statsministeren har den Mening, saa maa man have Lov til her at spørge, hvis dette Forslag til Beslutning vedtages med Statsministerens Stemme: hvad vil Statsministeren saa lægge i det, og hvilke Taler vil Statsministeren saa holde i Skelskør, Slagelse eller Hering? Folketinget maa have Ret til at faa Besked om dette, det maa have klar Viden om, hvilken Politik han, ikke Udenrigsministeren, men Statsministeren og Regeringen som Helhed har paa dette Omraade, og kan man regne med, at en Vedtagelse af dette Ting vil blive loyalt respekteret og ført ud i Livet af den Regering, vi har?

Det kan maaske siges, at det er Folketingets Beslutning, der vejer til, men her er jeg ikke helt sikker paa, at man har Ret. Jeg er ikke helt sikker paa, at man ikke ude i Verden og i de store Hovedstæder lægger mere Mærke til, hvad Landets Statsminister siger, end hvad der vedtages ved en mere eller mindre akademisk Debat i Folketinget, især naar Beslutningen er saapas almindelig, som den jo er.

Det er ikke saa meget af Hensyn til Stemningen og Indstillingen herhjemme, at jeg er betænkelig ved Statsministerens Taler om Grænseflytning, som af Hensyn til det blivende Indtryk, de maa efterlade i Udlandet. Hvis man giver de store allierede Magter Indtryk af, at Danmark har ganske særlige nationale Interesser, der tenderer hen imod Grænseflytning, at varetage i Sydslesvig, saa kan deres Indstilling til Spørgsmaalet om Tysklands Nordgrænse blive en helt anden, end den ellers var, og saa kan Danmark komme ud for Eventualiteter, som Landet og Folket ikke ønsker, eller som i hvert Fald Folkets Flertal og Rigsdagens Flertal absolut ikke ønsker. Derfor skal man være meget varsom med, hvad man gør og siger i en saadan Sag, og derfor har Folketinget ikke alene Ret, men Pligt til at faa en ganske klar og utvetydig Udtalelse af Statsministeren her. Af denne Udtalelse vil i alt væsentligt vor Stilling til Forslaget til Beslutning afhænge.

Men inden jeg slutter, vil jeg have Lov til at sige, at det er meget godt at tale om Følelser og tale foragteligt om de kolde Matematikere, der ikke altid faar Ret. Det er vi nogle Stykker, der har Ret til at sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og til andre, men paa den anden Side skal man ikke lade sig lede af Følelser uden at tage Fornuften i Brug, og der kan man passende

huske paa den norske Digter Rudolf Nielsens lille Vers:

„Giv mig de kolde og kloge, som kender min Virkelighed, bedre end mange, som siger, de tror, trænger jeg nogen, som ved. Intet er mere som Skrift i Sand end Løfter om Kærlighed“.

Man bør have Viden om Forholdene og bygge paa denne Viden, ikke lade Følelserne ude af Betragtning. Men man bør ogsaa have Følelser for dette Land og dette Folk, dets Stilling og internationale Sikkerhed. Vi har hidtil i Spørgsmaalet om vore Landegrænser været saa lykkelige, at i hvert Fald de skandinaviske Broderfolk saa ganske ubetinget godkendte dem og vilde hjælpe os at værne dem i det Omfang, det stod i deres Magt. Men hvis vi indlader os paa Eventyr, Grænseflytning under den ene eller den anden Form, aabent eller maskeret, mod Syd, saa bliver Stillingen snart en anden.

Maa jeg tillade mig at citere et kort Afsnit af, hvad der var skrevet i det norske „Dagbladet“, som udkommer i Oslo, for nylig:

„I hele Mellemløstiden blev det fra dansk Side stærkt præciseret, at Danmarks Grænse var Nordens Grænse. Slaar Danskerne nu ind paa nye Veje, kan dette Argument ikke opretholdes paa samme Maade som før. Danmarks Ulykke i forrige Aarhundrede skyldtes ikke mindst de svære tyske Befolkningsindslag. For os ser det ud, som om Danmark med en betydelig tysk Minoritet vil faa store Vanskeligheder at kæmpe med. Vi ved, at den lille tyske Minoritet i Sønderjylland var farlig nok. De nye Strømninger minder en Smule om Tendenser fra Midten af det forrige Aarhundrede, og de vil sikkert vanskeliggøre Arbejdet for at værne om den danske Minoritet i Sydslesvig.“

Det var en norsk Presserøst, og jeg mener ikke, man kan lade den Slags ude af Betragtning. Jeg mener, man bør have saa megen Følelse for sit Land og Folk og saa megen klog og kold Forstaaelse, at man siger til sig selv: Danmark har haft Ulykker nok af de Tyskere, vi har haft inden for vore Landegrænser — det være sig før 1864 eller efter 1920. Jeg staaar ikke her og gør mig til Talsmand for, at de Tyskere, vi har inden for vor Grænse, skal smides ud over en Bank lige med det samme alle sammen, men jeg taler alvorligt imod, at vi frivillig skulde tage en eneste Tysker mere herind i Landet, end vi har, og det er det, man vil, naar man skjult eller aabent agiterer for Grænseflytning.